

Plán Jižní Koreje zabránit kolapsu populace

 thinkglobalhealth.org/article/south-koreas-plan-avoid-population-collapse

Plán Jižní Koreje, jak zabránit populačnímu kolapsu

Stárnutí

Plán Jižní Koreje, jak zabránit populačnímu kolapsu

Návrhy zahrnují flexibilnější pracovní rozvrhy a lepší rovnost pohlaví se vzděláním

Žena držící své dítě v náručí se dívá z okna na město zahalené jemným prachem během znečištěného dne v Soulu v Jižní Koreji, 6. března 2019. REUTERS/Kim Hong-Ji

od Susan Kreimer 5. září 2024

V květnu jihokorejský prezident Yoon Suk Yeol oznámil plány na zřízení vládního ministerstva, které by řešilo rostoucí „národní stav nouze“ – notoricky nízký počet porodů.

V reakci na přemrštěné náklady na bydlení, školní docházku a dlouhou pracovní dobu se Yoon zavázal zvýšit příspěvky na rodičovskou dovolenou, prodloužit volno pro otce, zavést flexibilní rozvrhy zaměstnání a ulehčit rodičům problémy se vzděláním.

Rozhodnutí následovalo po zveřejnění údajů v únoru, že Jižní Korea má nejnižší míru porodnosti na světě – průměrný počet dětí, které žena bude mít během svého reprodukčního života. Pro rok 2022 korejská statistika oznámila míru 0,78 – tedy 78 dětí na 100 žen. Toto číslo kleslo na 0,72 v roce 2023 a dřívější projekce odhadovaly strmější pokles – až na 0,68 – pro rok 2024.

Bez započtení imigrace jsou země závislé na míře porodnosti 2,1, aby udržely stabilní počet obyvatel – což je tempo třikrát vyšší, než je projekce porodnosti pro letošní rok v Jižní Koreji.

„Prodloužená velmi nízká porodnost je způsobena stárnutím populace, která nemusí mít dostatečné zdroje na péči o ně, protože aktivní pracovní síla se zmenšuje,“ říká Megan Huchko, porodníky-gynekoložka a ředitelka Centra pro globální reprodukční zdraví. na Duke University v Durhamu v Severní Karolíně.

Proč je porodnost v Jižní Koreji tak nízká

Hučko se domnívá, že rekordně nízkou míru ovlivňují různé faktory. Mezi nimi je konkurenceschopná pracovní síla v kombinaci s největším rozdílem v odměňování žen a mužů ve 38 zemích, které patří do Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Jihokorejské ženy se údajně rozhodují nemít děti nejen na základě rozdílů v odměňování v práci, ale také na základě notoricky dlouhého pracovního týdne v zemi, potíží s hledáním dostupného bydlení, zejména v Soulu, a poklesu sňatků. Dlouhý pracovní den v mnoha jihokorejských zaměstnáních představuje překážku pro žonglování rodičovství se zaměstnáním.

Klesající plodnost v Jižní Koreji

Dlouhé pracovní dny, nízké mzdy a klesající počet sňatků jsou některé z omezení plození dětí

„V Jižní Koreji existují poměrně jedinečná omezení týkající se plození dětí,“ říká Jennifer Sciubba, prezidentka a generální ředitelka Population Reference Bureau ve Washingtonu, DC, neziskové organizace zaměřené na zlepšování globálního blahobytu prostřednictvím politik založených na důkazech. Například, poznamenává, "vzdělání je neúměrně drahé, což odrazuje od velkých rodin."

Přestože Jižní Korea nabízí rodičovskou dovolenou, Sciubba říká, že ji využívá jen málo mužů a žen kvůli očekáváním zaměstnavatelů v pracovní kultuře pod tlakem. Jen málo porodů se rodí mimo manželství, dodává, takže klesající míra sňatků stlačuje plodnost.

Někteří komentátoři spojují jihokorejské porodní trendy s radikálním feministickým hnutím, o němž se věří, že jeho původ sahá až do roku 2019. Zastánci hnutí 4B (neboli čtyři ne) odmítají čtyři tradiční normy – randění s muži, svatba, sex s muži a děti. Hnutí shromáždilo asi 3 400 členů na Naver, nejpopulárnějším online fóru v Jižní Koreji.

Porody mají sestupný trend také v jiných rozvinutých zemích, včetně Spojených států, kde se v roce 2023 porodnost snížila na 1,62 dítěte na ženu, což je 2% pokles oproti roku 2022. To je další historické minimum, podle předběžných údajů zveřejněných v dubnu centry. Národní centrum pro zdravotní statistiku pro kontrolu a prevenci nemocí.

"Jižní Korejská míra porodnosti je však nejnižší na planetě. To samo o sobě stačí k tomu, aby v někom vzbudilo zvědavost," říká Hugo Jales, docent ekonomie na Syracuse University ve státě New York, který v prosinci 2021 publikoval článek v *Journal Asijská ekonomika* o programu bonusů pro děti v Jižní Koreji. Při zkoumání účinků této pronatalistické politiky na plodnost Jales a jeho spoluautor zjistili, že více než 74 % vyplacených částek programu bylo určeno pro porody, které by se daly očekávat i bez peněžního lákadla.

Pronatalistický tlak

Po zrušení antifertilitní politiky na konci 70. let nezavedla Jižní Korea žádnou pronatalistickou politiku až do nového tisíciletí, říká Wookun Kim, odborný asistent ekonomie na Southern Methodist University v Dallasu, Think Global Health. V roce 2001 začaly místní vlády v Jižní Koreji podporovat pronatalní politiku převodu hotovosti zaměřenou na rodiny s novorozenci.

V roce 2012 se taková místní politika stala „všudypřítomnou“, říká Kim, který se narodil v Jižní Koreji. Byly silně propagovány a zvyšovaly povědomí prostřednictvím veřejných oznámení, pouličních plakátů, letáků a poštovních zásilek, poznamenává Kim v připravovaném výzkumu v Journal of Human Resources.

Dobrovolník se stará o miminko, které bylo 18. prosince 2018 ponecháno v babyboxu v komunitním kostele Jusarang v Soulu v Jižní Koreji. REUTERS/Kim Hong-Ji

V roce 2024 pak jihokorejská vláda plánovala „rozšířit pobídky k porodu, dávky otcovské dovolené a programy sociální péče o bydlení pro rodiny s novorozenci, jako součást širšího úsilí, aby podpořila klesající porodnost v zemi,“ uvádí *Korea Times* .

Úředníci očekávali, že se měsíční platba zvýší na 1 milion wonů (770 \$) pro domácnosti s kojencem mladším 1 roku a polovinu z toho pro domácnosti s dětmi mezi 1 a 2 lety.

"Většina lidí nestojí o to, mít (nebo jiné) dítě. Proto přimět někoho, kdo by se jinak rozhodl nemít děti, aby změnil své chování, bude vyžadovat velké pobídky," říká Jales pro TGH. "Původní hodnoty dětského bonusu byly rozhodně daleko od toho, aby změnil volbu plodnosti většiny rodin."

Podle zprávy o Jižní Koreji z roku 2022 zveřejněné v Review of Economics of the Household dosud placené dotace na péči o děti pro pracující matky „zvýšily početí a snížily antikoncepci – důležitý

mechanismus pro manipulaci s plodností“ . V důsledku toho autoři dospěli k závěru, že „placená dovolená na péči o děti pro pracující ženy přináší určité pozitivní výhody“ .

Mnoho dalších zemí zavedlo pronatální politiku „s cílem zmírnit nepříznivý účinek stárnutí,“ uvádí zpráva. Tyto zásady, které se staly celosvětově běžnějšími – a existují také v Kanadě, Maďarsku, Japonsku, Polsku a Spojených státech – nabízejí výhody, jako je zvýšení mateřské dovolené, daňové úlevy na děti a dotace na péči o děti . Údaje OSN naznačovaly, že v roce 2015 mělo pronatalistickou politiku 28 % národů, což je téměř dvojnásobek oproti 15 % v roce 2001 .

Pronatalista Pushback

Ačkoli se pronatální politika může zdát vstřícná vůči ženám a párům, jejich cílem je pouze plodit děti bez poskytování adekvátní dlouhodobé pomoci, říká Sarah Barnes, ředitelka iniciativy pro zdraví matek ve Wilsonově centru, think-tanku se sídlem ve Washingtonu, DC. zřídil Kongres. "Výzkum ukazuje, že dopad je krátkodobý a nakonec nemá tendenci zvyšovat počet dětí, které žena má, ale může ovlivnit načasování, kdy má dítě nebo děti," říká.

Další nevýhoda pramení z tendence navrhnout pronatalistické strategie bez hledání přispění žen, říká Heather Barr, přidružená ředitelka pro práva žen v Human Rights Watch, mezinárodní nevládní organizaci se sídlem v New Yorku. Zdá se nepravděpodobné, že by krátkodobé finanční pobídky měly široký dopad na rozhodování lidí ve vztahu k hlavním celoživotním otázkám, jako je možnost pokračovat v práci a participace partnera na péči o děti.

Politiky zaměřené na rovnost žen a mužů a zlepšení života žen díky vzdělání a zaměstnání by dopadly lépe než pronatální snahy

Sarah Barnesová

"Je zarážející, že míra porodnosti se zdá být obzvláště nízká v zemích, kde mají ženy relativně silný přístup ke vzdělání, pracovním příležitostem (ačkoli na pracovišti existují velké genderové nerovnosti) a antikoncepci, ale i nadále čelí velmi hlubokým úrovním genderové nerovnosti," dodal. říká Barr. To zahrnuje očekávání péče a diskriminační zacházení s matkami.

Rozdíl mezi pohlavími v oblasti neplacené pečovatelské práce je v Jižní Koreji mnohem vyšší než v mnoha jiných zemích, přičemž ženy údajně věnují neplacené péči o děti nebo seniory v průměru 54 minut denně, ale muži pouze 17.

Hádanku dále komplikuje nízká porodnost spojená s jednou z nejdelších očekávaných délek života na světě (83,8 let). V důsledku toho bude zachování stejné úrovně důchodových dávek na pracovníka stát vládu mnohem více, než tomu bylo v předchozích generacích, říká Jales.

Další důsledky plynou z nedostatečné nabídky mladých pracovníků. Tito dospělí představují významný zdroj vytváření nových podniků, což vede k většímu počtu pracovních míst, zatímco stárnoucí pracovní síla vede k méně dynamické ekonomice, říká.

Politiky zaměřené na rovnost žen a mužů a zlepšování životů žen vzděláváním a zaměstnáním – a politiky, které přesahují reprodukční schopnosti – by dopadly lépe než pronatalistické snahy, říká Barnes. Opatření na pomoc párům, které se rozhodnou mít děti, by mohla zahrnovat flexibilní pracovní rozvrhy, zapojení mužů do diskusí o plodnosti a finanční pomoc, která prodlužuje minulé těhotenství a rané dětství.

Barnes navrhuje, že vlády obecně by také mohly ovlivnit financování léčby neplodnosti. „Zatímco míra porodnosti je významnou hybnou silou populační demografie,“ říká, „další možností je obnovené zaměření na pozitiva imigrace s cílem podpořit národní pracovní sílu a starat se o stárnoucí společnost.“

Trvalo desetiletí, než porodnost v Jižní Koreji klesla na extrémně nízkou úroveň, takže zvrácení tohoto trendu bude pravděpodobně vyžadovat dlouhodobý závazek, poznamenává Kim. Dodává, že politika země by měla směřovat ke snížení životních nákladů a nákladů na výchovu dětí, zlepšení kvality a dostupnosti služeb péče o děti a podpoře pracovního prostředí, ve kterém budou mít ženy a muži s dětmi i bez dětí rovné příležitosti.

Jeong Bo-mi se 7. dubna 2016 stará o své dítě ve svém domě v Soulu v Jižní Koreji. REUTERS/Kim Hong-Ji

Susan Kreimer je nezávislá lékařská spisovatelka v New Yorku.

Související

Stárnutí

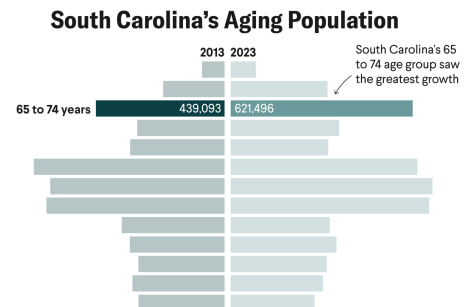

Co to znamená legalizovat asistovanou smrt

od Jenaye Johnsonové

Více zemí se snaží legalizovat verze práva na smrt, které jsou nejen podporovány, ale také akceptovány

Stárnutí

Jižní Karolína řeší mezeru mezi geriatriky.

od Aniky Nayak

Stát vede úsilí o péči o stárnoucí populaci náborem specialistů na péči o seniory

Stárnutí

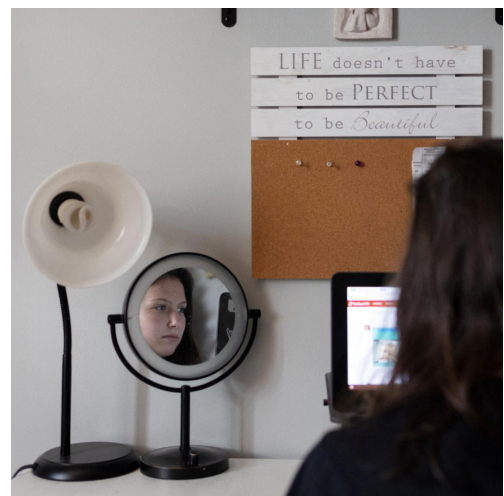

Umělá inteligence získává půdu pod nohama s diagnostikou a prevencí rakoviny prsu

od Marilyn Fenichel

Transformace krajiny rakoviny prsu pomocí síly umělé inteligence

Stárnutí

Zátarasy pro péči o duševní zdraví Gen Z

od Alejandry Martinezové

Boje, které pociťuje Gen Z, se zaměřují na problémy přístupu k péči o duševní zdraví ve Spojených státech